

Յ Ա Ի Ա Լ Ո Ի Ա Ծ

1.

Ձեռ. Էջմ. N 469|427 296ա

ԳԱՆՁ ԱՄԵՆԱՓՐԿՉԻՆ Ի ՏՐ ՄԱՆՈՒԷԼ ԲՁՆ.

Մեծ զաւրութի մեծի նըշանին մեր փըրկագործին :
 Ամենափըրկչին սք կերպարանին, ճոխ ճոխ քանդակին .
 Ահեղ տեսակին, որ զնամանութի ի խաչ բարձողին . բերէ ի յանձին ,
 Տարածմամբ բշկին, խոնարհմամբ զըլիսին . խըփմամբ աչերին :
 Յաջ կողմն Յովսեփին, ձախ Նիկողիմին, իջուցողք մարմնին :
 Աջ հաւր եւ հողին, վերուստ երեւին, գրոշմամբ ահագին :
 Զոր հայցմամբ կուսին, կոփեալ գրոշմեցին . ձեռք սըրբազանին :
 Սք աշակերտին Որոտման որդին՝ լանջօք փարողին :
 Յաղագքս ծնողին, կարաւտեալ սըրտին, զորդին ի խաչին :
 Ձեռամբ սիրելոյն՝ այս հրաշագործին՝ յորդոյ միածնին :
 Որպէս ի նախկին, ձեռն Մովսեփին տախտակ կըտակին :
 Ահա աւգնեա Ամենափըրկիչ յուսացելոցս ի քեզ կեցուցիչ : Ազ .

296բ

Արդ մեկնաբանեալ, տամ ձեզ ճանաչել զտիպն այս հրաշացեալ :
 Յաւուրն այն վրիժեալ, որ զտին ըմբընեալ, ի խաչ բեւեռեալ :
 Աշակերտին ընտրեալ, լըրմամբ ահի լեալ, բոլոր փախուցեալ :
 Յոհաննես ընտրեալ, բազմաց ծանաւթ լեալ, նա ոչ երկուցեալ :
 Այլ անգրէն մնացեալ եւ սպասորեալ կուսին սըրբաանեալ :
 Իսկ կոյսն սըրտմեալ | հրէիցն յահի լեալ, ի թաքուստ կացեալ :
 Սըրտիւ փափաքեալ, լերդիւ ցամաքեալ՝ զորդին կարօտեալ :
 Յոհանէս երթեալ, զկիպարին առեալ՝ ի խաչէն մնացեալ :
 Հրաշալի կոփեալ, դէմ խաչին կացեալ, արտասուօք հայցեալ :
 Տուր տի՛ ընծաեալ՝ մաւր քո կարաւտեալ զտիպ անձագրեալ :
 Տի՛ հրաշագործեալ, կոյսն յորժամ տեսեալ, յոյժ խանդաղատեալ :
 Եւ զըրկապատեալ, զերեսօքն ածեալ, արտասուօք թացեալ :
 Եւ զայս ասացեալ . սա է ստուգագրեալ, որդին իմ խաչեալ :
 Փըրկիչ անւանեալ . Ահա աւգնեա :

Մոր նորոգողին, նորակերտողին, նոր կերպ ահագին :
 Ով տախտակ բանին, եւ տիպ արարչին, հիւսմամբ սք խաչին :
 Նըման ըստառաջին տախտակաց կտակին, որ ի Սինաին :
 Յայն օրէնս հին, դու ի նորըս կրկին մեզ պատուաստութի (s!) :
 Զքեզ նորոցս յետին, ձեռն աշակերտին ի Գողգոթաին .
 Զայն ձեռք Մովսեփին կոփեալ գործեցին զքեզ Բաներգեսին :
 Զայն ի զուարճութի Մարիամ նախկին, քեռ Ահարոնին :
 Իսկ դու բերկրութի փափաքեալ սըրտին Մարիամ կուսին :
 Որպէս տիպ վերջին կուսական ծնողին ի յօր վախճանին :